

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง ตลาดเอกชน

พ.ศ. ๒๕๑๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ตลาดเอกชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข
พุทธศักราช ๒๔๘๔ กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร
จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๘"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครให้ใช้บังคับในเขตกรุงเทพมหานครตั้งแต
วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ ๓ นับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติเทศบาลนครหลวง เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดธนบุรี เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอนองแฉม
พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๓) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดธนบุรี เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอบางขุนเทียน
พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๔) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดธนบุรี เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอดลิ่งชัน
พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๕) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดธนบุรี เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอบางกอกน้อย
พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๖) ข้อบังคับสุขาภิบาลราษฎร์บูรณะ เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๐

(๗) ข้อบังคับสุขาภิบาลมีนบุรี เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๐๐

(๘) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางเขน เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๒

(๙) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๖

(๑๐) ข้อบังคับสุขาภิบาลประเวศ เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๘

(๑๑) ข้อบังคับสุขาภิบาลภาษีเจริญ เรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๙

(๑๒) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางขุนเทียน เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๔

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้
ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร
นี้ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ข้อในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ของเอกชนซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็น
ที่ประชุมสำหรับขายอาหารประเภทสัตว์ เนื้อ ปลา ผักผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็น
ของสดของเสียง่าย แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นแห่งละไม่เกิน
สิบสองวันในปีหนึ่ง

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดเอกชน ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะตั้งตลาดต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ในกรณีตลาดเอกชนที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อน ประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจผ่อนผันให้ทำการปรับปรุงตามข้อ ๘ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาด ต้องด้วยสัญลักษณ์ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐๐.๐๐ บาท

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ แล้วจะขอเปลี่ยนตัวผู้รับใบอนุญาตได้ โดยยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

ข้อ ๘ สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้ถูกสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๒) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง

(๓) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวรทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก และต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ที่วางของขายต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายปลีกหรือสูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายส่ง ทำด้วยวัสดุถาวรที่ปลูกสัญลักษณ์แยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้า และกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้เห็นโดยชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหาก จากที่วางของขายและสะดวกต่อการเข้าออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้นจะต้องสร้างให้ถูกสัญลักษณ์ ทำความสะอาดได้ง่าย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) ทางเดินของตลาดต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ทางเดินออกของตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ในกรณีที่ทางเข้าออก ลอดใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

- (๘) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน
- (๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑๐) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑๑) ต้องปฏิบัติตามอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๙ ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้สุลักษณะ มีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ ก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุลักษณะให้มีขนาด จำนวนเพียงพอ และตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๒) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกแก่การใช้สำหรับล้างมือ ล้างสินค้า และล้างตลาด
- (๓) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุลักษณะของตลาด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๘(๖)

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้คงด้วยสุลักษณะและเรียบร้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องรักษาส้วมให้ได้สุลักษณะอยู่เสมอ
- (๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบังคับของท้องถิ่นหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอภายในตลาดเวลากลางคืน
- (๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดตามเป็นที่หลับนอน
- (๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อยปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่การทำความสะอาดระหว่างเวลาเปิดตลาด

(๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

- (๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังเพื่อขายเป็นอาหาร

(๒) สะสม หมักหมม หรือเททิ้ง สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรัง หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรคเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๔) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเปิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อม หรือ อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้ สำหรับ รองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็นของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๕ ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาตในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นเรื่องราวต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามแบบที่กำหนด เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เห็นสมควรและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๖ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ฉบับละ ๑.๐๐ บาท

ข้อ ๑๗ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยขายซึ่ง ระบุนามไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน ๒ คน เท่านั้น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร นี้ แต่ยังไม่มียุติบัตร ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ ๑๙ ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้นออกมาให้ถือว่า วางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากพื้นตลาด เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น ๆ

(๓) แต่งกายให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น

(๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบปรุงอาหาร ให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรค และรักษาเครื่องปกปิดให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แห้งล้างอาหารและภาชนะ

(๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่

เสมอ

(๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(๘) ไม่จาม หรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการ ประกอบ ปรุง หรือขายอาหาร

(๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันก่อนขาย และเลิกขาย

(๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้า พนักงานสาธารณสุขประจำที่วางของขายของตน

(๑๑) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปปรุง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ หรือ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะ และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่า ตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ ๒๑ ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 03.00 น. และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. เว้นแต่จะได้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาต จากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดตั้งตลาดหรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาด โดยไม่ได้รับอนุญาตตาม ข้อ ๕ มีความผิดและอาจถูกศาลสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไปตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตาม มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุขพุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด หรือใช้สถานที่แห่งใดเป็นตลาด หรือ ผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร นี้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา ๒ ครั้งแล้ว ถ้ากระทำความผิดอีก ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๕ ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็น โรคติดต่อหรือเป็นพาหะโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้เข้าขายของ ต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งให้ เพิกถอนใบอนุญาตผู้นั้นเสีย

ข้อ ๒๖ บรรดาใบอนุญาตตลาดเอกชนที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครนี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๗ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ธรรมนูญ เทียนเงิน

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากมี กฎหมายเรื่องตลาดเอกชนหลายฉบับแยกใช้บังคับอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้มี กฎหมายใช้บังคับในแนวเดียวกันทั่วเขตกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครนี้

[ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๒๕๕ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘]

เรื่องราขอรับใบอนุญาตใช้สถานที่เป็นตลาดเอกชน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้าพเจ้า อายุ

เชื้อชาติ สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ ตรอก, ซอย

ถนน แขวง เขต

กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

ขอยื่นเรื่องราขออนุญาตใช้สถานที่เป็นตลาดเอกชนประจำปี พ.ศ.

มีชื่อว่า ตั้งอยู่เลขที่

ตรอก, ซอย ถนน แขวง

เขต กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

ผู้จัดการตลาดแห่งนี้ คือ อายุ ปี

เชื้อชาติ สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ ตรอก, ซอย

ถนน แขวง เขต

กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และเงื่อนไขที่ได้
วางไว้ทุกประการ

(ลงชื่อ)

ผู้ขอจัดตั้งตลาด

ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นตลาดเอกรชน

ใบอนุญาตเล่มที่ เลขที่

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อนุญาตให้
อายุ ปี เชื้อชาติ สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่
ตรอก, ซอย ถนน แขวง
เขต กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์
ใช้ตลาดเอกรชนมีชื่อว่า ตั้งอยู่เลขที่
ตรอก, ซอย ถนน แขวง
เขต กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์
จำนวนที่วางของขาย ที่ ค่าธรรมเนียม ปีละ บาท
ใบรับเงินเล่มที่ เลขที่ วันที่ เดือน
พ.ศ.

ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.

(ลงชื่อ)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

รายการอนุญาต

พ.ศ.	ว.ด.ป. อนุญาต	ว.ด.ป. สิ้นอายุ	ใบรับเงิน			ลงชื่อ ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร	ลงชื่อ เจ้าหน้าที่
			เล่มที่	เลขที่	ว.ด.ป.		
		๓๑ ธ.ค.					
		๓๑ ธ.ค.					
		๓๑ ธ.ค.					
		๓๑ ธ.ค.					

คำเตือน แสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาต